

Een slechte wedstrijd in de Meer

We hebben in tijden niet zulk een zwakke partij voetbal bij Ajax gezien en vooral de eerste helft stond ver beneden het peil, dat we in een lange reeks van jaren van Ajax gewend zijn. Opnieuw dus het bewijs, dat het spel van Ajax vervlakt is en thans niet meer boven de rest uitkomt, zooals lange jaren — óók als Ajax eens géén kampioen werd — het geval was. Een goede verdediging, doch een zwakke voorhoede, dat is de algemeene analyse en daarbij vallen tactische en technische tekortkomingen te constateeren, zooals men die bij vrijwel alle ploegen ziet. Doelman Keizer is een der groote krachten van de ploeg en met hem Blomvliet, wiens enthousiasme en agressiviteit hem boven Beem doen uitkomen, die fraaie dingen doet, niet altijd zeker genoeg van zijn zaak is en te vaak nog afwacht resp. retireert. Het gladde, heel moeilijk te bespelen veld, waarop de bal verraderlijk doorschoot, was niet in het voordeel van Anderiesen, die zonder uit te blinken, toch een nuttige partij spil vertolkte. Looy was de minste van de goede middenlinie en Schubert de beste. Zijn plaatsen was ook dikwijls zeer goed. Vóór was het mis. De drie doelpunten geven nog een beeld van productiviteit, doch een geflatteerd beeld. Een keurige kopbal van Fischer uit 'n vrijen schop en een schot van v. Wijngaarden uit een hoekschop en een doorlooper van Bijl op een ver naar voren geplaatsten bal, waarbij ontijdig uitloopen van den Haarlenschen doelman door Bijl goed afgestraft werd. Dat waren de drie treffers, individueele prestaties derhalve, géén resultaten van goede aanvallen, van berekend of overrompelend aanvalsspel. Neen, wat dat betreft zagen we van Ajax in langen tijd niet zoo'n zwakke voorhoede, waarin gisteren de vleugelspelers Fischer (wat een gebrek aan inzicht van 't spel!) en van Wijngaarden nog zwakker waren dan het binnentrio Fraenkel, Bijl en Aukema, die al kort na het begin voor den wegens een blessure uitvallenden van Reenen mee deed. De elftal-commissie zal het voorhoede-probleem nog nader bestudeeren moeten, doch Reynolds c.s. moeten zullen terugkeeren tot de oude, beproefde tactiek. Anderiesen zal toch meer defensief moeten gaan spelen en de binnenspelers meer in W-formatie. Nu werd de toch goede defensie te vaak overrompeld en als ook Haarlem niet zoo'n matig partijtje gespeeld had, dan zou dat onherroepelijk tot een nederlaag geleid hebben.

Als ploeg deed Haarlem het beter dan Ajax, er was iets meer verband en in den regel ontwikkelde Haarlem ook hooger tempo. Doelman de Vries kon ons niet bekoren, doch Kammeyer toonde weer eens op elke plaats te voldoen, want als rechts-achterspeler ontwikkelde hij uitstekende kwaliteiten. Huisman was, door vaak zwak wegwerken de minste van de

vier achterspelers. De middenlinie was goed zonder een uitblinker. Maar deze linie was energiek en onvermoeid en vóór hebben de vleugelspelers de Winter en vooral Ninaber de Amsterdamsche vleugelspelers overtroffen. Het binnentrio was echter ook hier zwak en in elk geval te zwak voor Keizer c.s. Het 1e doelpunt van den wedstrijd maakte Haarlem uit een strafschop terecht door Lissauer toegekend — wiens leiding heel goed was — en 't 2e was, na een missen van Looy in zooverre een cadeautje, dat Keyzer met dat missen geen rekening hield en te ver vóór in 't doel stond waardoor het als voorzet bedoelde schot van Ninaber over Keizer heen in het doel belandde. Ook hier dus geen treffers resulteerend uit knap aanvalsspel.

Voor rust was het behalve een slechte ook een doode wedstrijd, zonder één doelpunt, doch de tweede helft was beter en veel levendiger, men kreeg goals, spanning tot het eindsignaal en tenslotte ging de eenzijdige clubenthousiast toch voldaan huiswaarts, want . . . Ajax had gewonnen! Doch wij meenen van Ajax wat anders te mogen verwachten en zien verlangend naar de revanche uit.

Een stemmingsvol plaatje bij de Golfwedstrijden te Hilversum: jhr. Calkoen van Limmen is aan slag, terwijl zijn tegenstander B. Carp toeziet.

NEVOH.